

Úterý 22. února 2005

15. domnívá se, že vedení hospodářské politiky vyžaduje spolehlivé a srovnatelné statistiky a vyzývá Komisi k navýšení prostředků pro práci Eurostatu, která spočívá ve shromažďování a kontrole statistických údajů členských států, a v rámci OECD a jiných příslušných mezinárodních organizací vyžadovat zlepšení spolehlivosti a srovnatelnost statistických údajů na mezinárodní úrovni; věří, že administrativní zátěž a náklady na shromažďování statistických údajů by neměly být brzdou konkurenceschopnosti podniků; vyzývá k tomu, aby se pozornost zaměřila na klíčové ukazatele pro měření obchodního ducha;

16. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, vládám, parlamentům členských zemí a sociálním partnerům.

P6_TA(2005)0035

Veřejné finance v HMU v roce 2004

Usnesení Evropského parlamentu o veřejných financích v HMU v roce 2004 (2004/2268(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu nazvané „Veřejné finance v HMU v roce 2004“ (KOM(2004)0425) ze dne 24. června 2004,
- s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze dne 3. září 2004 nazvané „Posílení hospodářské správy a řízení a vyjasnění provádění Paktu stability a růstu“ (KOM(2004)0581),
- s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze dne 27. listopadu 2002 nazvané „Posilování koordinace rozpočtových politik“ (KOM(2002)0668),
- s ohledem na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze dne 27. listopadu 2002 o potřebách a prostředcích zlepšení kvality rozpočtových statistik (KOM(2002)0670),
- s ohledem na závěry předsednictví z Evropské rady konané v Lisabonu ve dnech 23. a 24. března 2000 a z Evropské rady v Göteborgu konané ve dnech 15. a 16. června 2001, zvláště pokud jde o dohodnutou strategii hospodářského růstu, plné zaměstnanosti, udržitelného rozvoje a sociální soudržnosti,
- s ohledem na závěry předsednictví z Evropské rady v Amsterdamu konané ve dnech 16. a 17. června 1997 týkající se Paktu stability a růstu, na nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad hospodářskými politikami a o posílení koordinace hospodářských politik ⁽¹⁾ a na kodex jednání týkající se obsahu a podoby programů stability a konvergence přijatých Radou ECOFIN dne 10. července 2001,
- s ohledem na stanovisko Rady ECOFIN ze dne 13. září 2004 týkající se Paktu stability a růstu,
- s ohledem na rozsudek Soudního dvora Evropských společenství ze dne 13. července 2004 ⁽²⁾ vztahující se na některá opatření Rady ECOFIN ze dne 25. listopadu 2003,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Věc C-27/04, Komise v. Rada.

Úterý 22. února 2005

- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Hospodářského a měnového výboru (A6-0025/2005)
- A. vzhledem k tomu, že lucemburské předsednictví zařadilo do svého pracovního programu posouzení pravidel fungování Paktu stability a růstu a vyjasnění jeho provádění, a že Evropský parlament má na jaře 2005 přijmout usnesení o možných změnách nařízení a pravidel jednání řídících provádění Paktu,
- B. vzhledem k tomu, že v posledních deseti letech ekonomika EU rostla podstatně méně, než byl její potenciál, s poklesem nejen soukromých investic, ale také hrubých veřejných investic, které v eurozóně klesly ze 4 % HDP na začátku sedmdesátých let na 2,4 %, a vzhledem k tomu, že tempo růstu HDP v eurozóně opět zaostávalo za předpověďmi, mimo jiné v důsledku nedostatku strukturálních reforem a výnosných investic v mnoha členských státech,
- C. vzhledem k tomu, že v roce 2003 se rozpočtový schodek eurozóny zvýšil na 2,7 % HDP, z 1,6 % v roce 2001 a 1,1 % v roce 2000, a v roce 2004 se přiblížil hranici 3 %, když dosáhl 2,9 % HDP,
- D. vzhledem k tomu, že ke konci roku 2002 pouze čtyři členské státy v eurozóně — představující společně pouze 18 % HDP eurozóny — a v roce 2004 pět členských států dosáhlo téměř vyrovnaného stavu rozpočtu, zatímco počet členských států v eurozóně s rozpočtovým schodkem nad 3 % HDP naproti tomu vzrostl ze tří na čtyři; vzhledem k tomu, že od zavedení Paktu stability a růstu 12 členských států porušilo jeho pravidla nebo ustanovení Smlouvy, včetně pěti v eurozóně — Německa, Řecko, Francie, Nizozemska, Portugalska — a Spojeného království, na které se nevztahuje postup při nadměrném schodku, ale které je přesto vázáno požadavkem stanoveným v čl. 116 odst. 4 Smlouvy „snažit se vyhnout nadměrným schodkům“, pokud jde o deficity ve druhé etapě; vzhledem k tomu, že řízení při nadměrném schodku bylo rovněž zahájeno proti šesti novým státům, které překročily 3 % hranici: České republice, Kypru, Maďarsku, Maltě, Polsku a Slovensku,
- E. vzhledem k tomu, že v září 2004, v reakci na zřejmý rozpor mezi nařízeními Paktu stability a růstu z roku 1997 a současným hospodářským rozvojem, podal komisař Almunia návrhy na reformu načrtnuté ve sdělení Komise o veřejných financích v HMU ze dne 24. června 2004,
1. poukazuje na to, že podle názoru Komise lze ekonomickému cyklu dávat jen částečně vinu za vyšší nominální deficity, které jsou ve skutečnosti z velké části důsledkem svévolného uvolnění rozpočtové politiky některými členskými státy;
 2. upozorňuje, že některé členské státy nereagovaly přijetím dostatečných opatření ke snížení svých schodků na to, že byl proti nim zahájen postup při nadměrném schodku, a že stále existují dostatečné důvody k obavám, pokud jde o jejich vyhlídky na pokles schodku pod 3 % HDP v blízké budoucnosti;
 3. zdůrazňuje význam zavedení jak souborů strukturálních reforem, tak investičních aktivit, které se ve střednědobém a dlouhodobém horizontu ukáží jako rozhodující pro finanční udržitelnost, konkurenceschopnost evropského hospodářství a růst;
 4. poukazuje na to, že snaha o zvládnutí ekonomických změn v zemích střední a východní Evropy se v některých nových členských státech velmi silně projevila na jejich deficitu a výši veřejného dluhu; domnívá se, že k rozšíření pobídek, které by vedly k vyšší zaměstnanosti a investicím do větší produktivity jsou zapotřebí rozsáhlejší daňové reformy doprovázené strukturálními reformami;
 5. zdůrazňuje, že v pravidlech a postupech Paktu stability a růstu neexistují výjimky, ale vyzývá všechny orgány, aby převzaly svou odpovědnost za provádění, kontrolu a dodržování Paktu stability a růstu; zdůrazňuje, že v pravidlech a postupech Paktu stability a růstu neexistují výjimky, a vyzývá naopak k tomu, aby se se všemi členskými státy, velkými i malými, zacházelo stejně; domnívá se, že k dosažení tohoto cíle je potřeba posílit úlohu Komise, zejména při zahájení postupu v případě nadměrného schodku rozpočtu; vyzývá všechny členské státy, aby úspěšně ukončily přezkum Paktu stability a růstu v

Úterý 22. února 2005

průběhu lucemburského předsednictví a hledaly přitom výrazná, spravedlivá a proveditelná řešení pro každou kapitolu, jak to stanovila Rada ECOFIN dne 13. září 2004, přičemž by posílily preventivní hledisko, více zohlednily rozdíly v hospodářské situaci a zlepšily uplatnění postupu v případě přílišného schodku rozpočtu (nápravná část Paktu) a hospodářské řízení;

6. vyzývá všechny členské státy, které dosud významně nesnížily výši svého schodku pod 3 % HDP, aby tak učinily, a zajistily tak rozpočtovou a cenovou stabilitu v rozšířené Evropské unii a v dobrých časech vytvořily dostatečné finanční rezervy, aby mohla být v době zhoršeného hospodářského vývoje přijata ekonomická opatření bez rizika porušení pravidel Paktu stability a růstu;

7. zdůrazňuje význam vylepšených rozpočtových statistik s přesnějšími a více standardizovanými vymezeními, metodami výpočtu a postupy, vítá iniciativu Komise přednést návrhy nejn nutnějších norem týkajících se nezávislosti, integrity a kvality národních statistických orgánů a zvýšení kompetencí Eurostatu ke koordinaci, sledování a provádění okamžité kontroly údajů dodaných členskými státy;

8. vyzývá nové členské státy, aby urychlily reformu svých veřejných financí přerozdělením zdrojů jako další krok k zajištění skutečné konvergence svých ekonomik a aby se zaměřily zejména na modernizaci svých penzijních systémů a systémů sociálních dávek s cílem podpořit účinnou politiku zaměstnanosti;

9. zdůrazňuje potřebu neustálého zdokonalování finanční správy a vytvoření účinného systému výběru daní s cílem vytvořit vhodné podmínky pro působení podniků na jednotném trhu, podporovat kulturu podnikání a povzbuzovat zakládání podniků;

10. připomíná členským státům jejich závazek v rámci Paktu stability a růstu dosáhnout téměř vyrovnaného nebo přebytkového rozpočtu; domnívá se, že by se měly vyvarovat nadměrného schodku, aby přispěly k cenové stabilitě a zajistily udržitelnost veřejných financí; doporučuje, aby Pakt stability a růstu kladl větší důraz na hospodářský rozvoj a aby byla věnována zvýšená pozornost zabezpečení udržitelnosti veřejných financí; varuje, že nadměrné výdaje vlád ohrožují cenovou stabilitu, nízké úrokové sazby a objem vládních investic a mimo to snižují schopnost čelit demografickým změnám a stárnutí populace v Evropské unii;

11. znovu opakuje svou výzvu k vypracování jasné metody, která by zahrnovala definici „vysoké kvalitních veřejných výdajů“ s cílem kvantifikovat rozpočtovou situaci a její přínos k růstu a investicím v zájmu pozitivního přínosu k lisabonským cílům; dále vyzývá k přesměrování veřejných výdajů tak, aby bylo zajištěno, že různé položky rozpočtu na evropské i národní úrovni budou odrážet hlavní politické priority stanovené na rok 2010;

12. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a vládám a parlamentům členských států.
